НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ "КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО"

Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра обчислювальної техніки

Лабораторна робота №1.2 з дисципліни «Інтелектуальні вбудовані системи» на тему «Дослідження і розробка моделей випадкових сигналів. Аналіз їх характеристик»

Виконав: студент групи IП-83 ЗК IП-8311 Карпюк Ігор

Варіант № / Без варіанту

Варіант: 11

Число гармонік в сигналі п: 10

Гранична частота, ω гр: 1500

Кількість дискретних відліків, N: 256

Основні теоретичні відомості

Значення автокореляційної функції фізично представляє зв'язок між значенням однієї і тієї ж величини, тобто для конкретних моментів t_k , τ_s , значення $R_{xx}(t,\tau)$ оцінюється друге змішаним центральним моментом 2-х перетинів випадкових процесів $x(t_k), x(t_k+\tau_s)$

$$R_{xx}(t,\tau_s) = \lim_{N \to \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^{N} (x_i(t_k) - M_x(t_k)) \cdot (x_i(t_k + \tau_s) - M_x(t_k + \tau_s))$$

для кожного конкретного інтервалу потрібно проходити по всім t_k (перетинах). Центральні значення можна замінити:

Обчислення кореляційної функції $R_{xx}(t,\tau)$ є відносно складним, оскільки необхідно попереднє обчислення математичного очікування M_x для виконання кількісної оцінки, іноді виповнюється ковариационной функцією:

$$C_{xx}(t,\tau) = \lim_{N \to \infty} \frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^{N} x_i(t) \cdot x_i(t+\tau)$$

У завданнях управління частіше використовується нормована кореляційна функція:

$$S_{xx}(t,\tau) = \frac{R_{xx}(t,\tau)}{D_x(t)} < 1$$

Дослідження нестандартних випадкових сигналів вимагає значних обсягів пам'яті, тому в більшості наукових досліджень приймається гіпотеза про стаціонарності випадкового сигналу на інтервалі ($t_0 \dots t_1$).

Кореляційна функція для стаціонарного сигналу:

$$R_{x}(\tau_{s}) = \lim_{N \to 0} \cdot \frac{1}{N-1} \cdot \sum_{i=1}^{N} \left(\underbrace{x_{i}(t_{k}) - M_{x}}_{X(t_{k})} \right) \cdot \left(\underbrace{x_{i}(t_{k} + \tau_{s}) - M_{x}}_{X(t_{s})} \right) =$$

$$= \lim_{n \to 0} \cdot \frac{1}{n-1} \cdot \left(x_{i}(t_{k}) - M_{x} \right) \cdot \left(x_{i}(t_{k} + \tau_{s}) - M_{x} \right)$$

x(t) в межах однієї реалізації показує наскільки швидко змінюється сигнал.

Коваріаційна функція для стаціонарного сигналу:

$$C_{xx}(\tau) = \lim_{N \to 0} \cdot \frac{1}{n-1} \cdot \sum_{k=1}^{n} Lx(t_k) \cdot x(t_k + \tau)$$

показує ступінь зв'язності між значеннями одного і того ж сигналу.

Таким чином для стаціонарних і ергодичні процесів обчислення параметрів сигналів реалізуються шляхом усереднення за часом у межах однієї реалізації.

<u>Статистичне вимірювання зв'язків між двома стаціонарними випадковими</u> процесами

Дуже важливим виявляється не тільки обчислення автокореляційної функції $R_{xx}(\tau)$, але і обчислення взаємної кореляційної функції $R_{xy}(\tau)$ для двох випадкових процесів X(y), y(t), для якої не можна на основі зовнішнього спостереження сказати, чи є залежність між ними. Для розрахунку взаємної кореляційної функції:

$$R_{xy}(\tau) = \lim_{n \to 0} \cdot \frac{1}{n-1} \cdot \sum_{i=1}^{n} \left(\underbrace{x_i(t_k) - M_x}_{X(t_k)} \right) \cdot \left(\underbrace{y(t_k + \tau) - M_y}_{y(t_k - \tau)} \right) =$$

 ${\cal T}$ - випробувальний інтервал, на конкретному значенні якого досліджується взаємний вплив.

Завдання

Для згенерованого випадкового сигналу з Лабораторної роботи N 1 відповідно до заданого варіантом (Додаток 1) розрахувати його автокореляційної функцію. Згенерувати копію даного сигналу і розрахувати взаімнокорреляціонную функцію для 2-х сигналів. Розробити відповідну програму і вивести отримані значення і графіки відповідних параметрів.

Лістинг коду

libLab.h

```
#include
<iostream>
```

```
#include <fstream>
#include <omp.h>
#include <random>
#include <math.h>
int convertToInt(char *a, int size)
  int i;
  std::string s = "";
  for (i = 0; i < size; i++)
    s = s + a[i];
  return (int)std::stoi(s);
struct Point
  double x = 0.0;
  double y = 0.0;
  Point(double xCoor = 0.0, double yCoor = 0.0)
    x = xCoor;
    y = yCoor;
Point *makeFunction(int n, int W, int N)
  Point *xt = reinterpret_cast<Point *>(malloc(sizeof(Point) * N + 1));
  // Init randomizer
  std::default_random_engine generator;
  std::uniform_real_distribution<double> amp_and_fi(0, 1);
  // Iterate through the several harmonics
  for (int w = W / n; w \leftarrow W; w += W / n)
```

```
double A = amp_and_fi(generator);
    double fi = amp_and_fi(generator);
    // Iterate through one harmonica
    for (int x = 0; x < N; x += 1)
     xt[x].x = (double)x;
     double y = A * sin(w * x + fi);
     xt[x].y += y;
 return xt;
double calcMathExp(Point *xt, int N)
  double sumOfPoints = 0.0;
  for (int i = 0; i < N; i++)
    sumOfPoints += xt[i].y;
  return sumOfPoints / N;
double calcDispersion(Point *xt, int N, double mathematicalExpectation)
  double sumOfDiffs = 0.0;
  for (int i = 0; i < N; i++)
    sumOfDiffs += (xt[i].y - mathematicalExpectation) * (xt[i].y -
mathematicalExpectation);
  return sumOfDiffs / N;
void writeCalcsToFile(Point *xt, int N, std::string fileName)
  std::ofstream dataSheet;
  dataSheet.open("lab1.2/" + fileName + ".xlsx");
```

```
for (int i = 0; i < N; i++)
    dataSheet << xt[i].x << "\t" << xt[i].y << '\n';</pre>
Point *mutualCorrelation(Point *firstFunc, Point *secondFunc, int N)
  Point *mutCorFunVals = reinterpret cast<Point *>(malloc(sizeof(Point) * N
+ 1));
  double mathExpFirstFun = calcMathExp(firstFunc, N);
  double mathExpSecondFun = calcMathExp(secondFunc, N);
  double dispFirstFun = calcDispersion(firstFunc, N, mathExpFirstFun);
  double dispSecondFun = calcDispersion(secondFunc, N, mathExpSecondFun);
  // Loop through function values
  for (int x = 0; x < N; x++)
    mutCorFunVals[x] = Point(x, ((firstFunc[x].y - mathExpFirstFun) *
(secondFunc[x].y - mathExpSecondFun)) / ((N - 1) * sqrt(dispFirstFun) *
sqrt(dispSecondFun)));
  return mutCorFunVals;
Point *offsetFun(Point *xt, double Tau, int N)
  Point *offsetFunVals = reinterpret_cast<Point *>(malloc(sizeof(Point) * N
+ 1));
  for (int i = 0; i < N; i++)
    offsetFunVals[i].x = xt[i].x + Tau;
    offsetFunVals[i].y = xt[i].y;
  }
  return offsetFunVals;
```

```
#include
"labLib.h"
            int main(int argc, char **argv)
                // init variables
                int n = 10;  // Harmonica
                int W = 1500;
                                  // Critical frequency
                                // Discrete vidclick
                int N = 256;
                double tau = 5.0; // The offset
                // The check is conducted to assert having all the three needed
            arguments
                // if the program is going to be used with a different data set
                if (argc == 4)
                    n = convertToInt(argv[1], sizeof(argv[1]));
                    W = convertToInt(argv[2], sizeof(argv[2]));
                    N = convertToInt(argv[3], sizeof(argv[3]));
                // Init array of Point's
                Point *xt = makeFunction(n, W, N);
                // Calculating correlation functions
                Point *xtOfsset = offsetFun(xt, tau, N);
                Point *autoCor = mutualCorrelation(xt, xtOfsset, N);
                Point *xtWithDifferentHarmonics = makeFunction(100, W, N);
                Point *mutCor = mutualCorrelation(xt, xtWithDifferentHarmonics, N);
                // Write calculations to file
                writeCalcsToFile(autoCor, N, "Auto_correlation_function");
                writeCalcsToFile(mutCor, N, "Mutual_correlation_function");
                return 0;
```

Висновок

Я навчився будувати автокроеляційну функцію, розібрався з реалізацією потрібних функцій на C++.